

«Si crec en alguna cosa és en 'Cinema en curs'»

X.S.
BARCELONA

Carla Simón, la directora d'*Estiu 1993*, fa tres anys que col·labora amb *Cinema en curs* i és una fervent defensora del projecte educatiu.

D'adolescent vas estar a punt de ser alumna de *Cinema en curs*, oi?
Sí, vaig fer una assignatura d'imatge amb una professora, Montserrat Planella, que l'any següent ja va començar a col·laborar amb *Cinema en curs*. Aquelles classes em van fer descobrir el cinema. Recordo que vam analitzar *Codi desconegut*, de Michael Haneke, i per a mi va ser molt revelador adonar-me del poder del cinema, del que s'extreia anant més enllà de les imatges.

Sense aquelles classes de la Montserrat, ¿avui series cineasta?

No ho crec. Jo volia fer periodisme i per culpa d'aquella assignatura vaig acabar estudiant comunicació audiovisual. Va ser un d'aquells moments crucials que tots tenim que ens desperten l'interès per certes coses. Potser hauria acabat arribant al mateix lloc, però fent un camí molt més llarg. Ara l'objectiu de *Cinema en curs* no és despertar vocacions, sinó educar sensibilitats.

Com vas entrar en contacte amb el projecte?

Quan era a Londres uns amics ens vam associar per fer classes de cinema. I mirant què es feia a Catalunya en aquest àmbit vaig anar a parlar a *Cinema en curs*, del qual també em van parlar Mar Coll i la Montserrat. I vaig al·lucinar amb els curts dels nens, tenia molta curiositat per la seva metodologia.

Què t'ha aportat a tu treballar amb *Cinema en curs*?

Jo soc molt escèptica en tot, però si crec en alguna cosa és en *Cinema en*

curs; et fa recuperar la fe en el món. La seva manera d'aproximar-se al cinema és molt semblant a la meua: mirar el món que ens envolta i entendre que té un valor cinematogràfic. És una metodologia molt pensada, i quan fas la formació t'aclapara una mica. Quan els poses fragments d'autors com ara Guerin, Ackerman o Mekas, tens dubtes. Penses: "Això funcionarà?" I sí, funciona. És el poder de l'educació.

¿I creus que ha tingut algun impacte en el teu cinema?

Sí, és inevitable. Quan poses en valor certes coses davant dels nens, això també et queda a tu. També l'esperit d'equip, la forma col·lectiva de fer cinema. Potser no es pot aplicar exactament a la realitat, però tots els cineastes implicats en el projecte hem fet nostra la idea traslladant-la a la importància de l'equip que esculls i d'involucrar tothom a un nivell profund. Aquesta fe en la col·lectivitat que tinc ara no la tenia abans de *Cinema en curs*.

Tu deus ser la cineasta amb l'agenda més ocupada dels últims dotze mesos. No has parat d'anar a festivals i a gales de premis, de fer entrevistes... I tanmateix continues col·laborant amb *Cinema en curs*.
Sí, estic al Poblenou, a l'Institut Maria Espinalt. Encaixar calendaris ha sigut una bogeria, però per a mi estar a *Cinema en curs* té alguna cosa de militància. Jo ho veig com una eina de transformació de la societat. La meua única angoixa és que tant de bo se'n poguessin beneficiar més nens. Sempre diem que la gent ja no va al cinema o que no valora el que hi ha al darrere d'una pel·lícula. L'única manera de canviar-ho és a través de l'educació. *Cinema en curs* no només serveix per aprendre cinema, sinó també uns valors útils en qualsevol camp. Per a mi és un dels projectes educatius més sòlids que hi ha a escala europea. —

